

Vliegtuig neergestort naast het Vierkante Bosje.

Door **CORRIE VAN IJKEN-DOP** (geb. 1924)

In de tweede wereldoorlog woonde ik met mijn ouders en mijn broer aan de Laarderweg, op nummer 91 (toen nummer 65). Mijn vader was timmerman en had achter aan het huis aangebouwd een grote timmermanswerkplaats met aan de achterkant twee grote openslaande deuren. Door de deuren was er uitzicht naar het zuiden. Over de groentetuin en het weiland keek je op het Vierkante Bosje. Dit bosje was eigenlijk geen bos maar een vierkant stuk weiland waar aan alle kanten een dunne bosrand omheen stond. Midden achter in het weiland stond een eenzame grote boom, waar omheen de koeien graasden. Langs het Vierkante Bosje was er vrij uitzicht over de bouwlanden tot aan Hilversum toe. Op heldere dagen was het van achter het huis mogelijk om met de verrekijker op de Vitus in Hilversum te zien hoe laat het was. Naast het bosje was een karrenspoor dat vanaf de Laarderweg rechts langs de begraafplaats naar achter liep. Hier maakten de boeren gebruik van om bij het Vierkante Bosje en de bouwlanden te komen die zich van hieruit tot aan Laren uitstrekten.

Op een vroege morgen in mei 1943 waren we net opgestaan om in de keuken aan het ontbijt te beginnen. De keuken lag aan de westkant van het huis achter de twee kamers en had een raam met uitzicht over een klein graslandje naar het huis van de familie Bos, dat iets verder aan de Laarderweg lag (nu nummer 93/95 en aan de oostkant uitgebreid). Toen werden we opgeschrikt door een enorm geraas van een grote bommenwerper die vanuit het Noordoosten al brandend vlak over ons huis naar beneden kwam. Het geluid was oorverdovend, we krompen ineen van schrik en keken door het raam naar buiten wat er gebeurde. Door het raam zag ik een grote rode vloed. De vlammen van het brandende vliegtuig werden door het gras en het huis in onze richting weerkaatst waardoor het leek alsof het grasland naast het huis en het huis van de familie Bos in brand stonden. Een paar tellen later volgde er een geweldige ontploffing, gevolgd door het geluid van brekend glas en vallende dakpannen. Naar later bleek, waren er in het vliegtuig nog bommen aanwezig, waarvan er één bij het neerstorten was ontploft. Het neerstortende vliegtuig had van ons uit gezien rechts naast het Vierkante Bosje een grote krater in de grond geslagen en de brokstukken lagen overal verspreid.

Van ons huis waren meerdere ruiten gebroken. De openslaande deuren van de werkplaats waren door de drukgolf na de ontploffing naar buiten gezogen en lagen met gebroken ruiten in de groentetuin achter de werkplaats. De dakpan-

nen van de werkplaats waren voor het grootste deel van het dak geslagen zodat we tussen de dakspanten en de pannelatten door naar buiten konden kijken. Mijn moeder had op zolder een hele serie weckflessen staan voor het innemen van de groeten uit de tuin. Door de ontploffing waren alle deksels van de weckflessen gesprongen en lagen er naast op zolder. Wonderbaarlijk genoeg waren ze niet stukgegaan. Gelukkig maar, want in de oorlogstijd was het niet eenvoudig om aan nieuwe te komen. Mijn vader liep nog op zijn blote voeten en stapte zonder er bij na te denken door het gebroken glas naar buiten om te kijken wat er gebeurd was. Later, toen hij terugkwam, bleek dat hij geen schrammetje had opgelopen. Mijn moeder zag even later de hond in de tuin loslopen en vroeg: “Wie heeft de hond losgelaten”, zonder zich op dat moment te realiseren dat de helft van de ruiten en de achterdeuren uit het huis verdwenen waren.

We hebben heel veel geluk gehad, want als het vliegtuig iets eerder naar beneden was gekomen had het ons huis geraakt. Bij mijn zuster, die aan de overkant van de Laarderweg op nummer 64 woonde, was nog een stuk van een vleugel in de tuin terecht gekomen en in de tuin bij het huis naast ons, nu nummer 89 waar de familie Van Hees woont, lagen nog kussens van de vliegtuigstoelen. Van alle kanten kwamen even later nieuwsgierigen kijken wat er gebeurd was. Toen de Duitsers arriveerden om de situatie in ogenschouw te nemen, werden er onmiddellijk omstanders aangewezen om te helpen met het bergen van de slachtoffers. Ook bleek, dat nog een bom in het vliegtuig niet ontploft was. Deze werd later door de Duitsers onschadelijk gemaakt. Samen met een vriendin hebben we, vanuit een luik op de zolder boven de werkplaats, door een verrekijker nog gekeken hoe dit gebeurde.

Tot zover mijn belangrijkste herinnering in verband met het Vierkante Bosje.

Het vliegtuig is neergestort bij het omcirkelde kruisje. Bij cijfer 3 is de Streefoordlaan (afbeelding uit boek Vrijheidsmonument Eemnes, door J. van der Woude).